

Ступень Назар Михайлович

канд. екон. наук., доцент

Національний університет «Львівська політехніка»

м. Львів

ЕКОЛОГІЧНИЙ ТУРИЗМ В СИСТЕМІ ФУНКЦІОНУВАННЯ СТАБІЛЬНИХ РЕКРЕАЦІЙНИХ ТЕРИТОРІЙ

Попри те, що розвиток туризму в Україні за часів її незалежності демонструє позитивні тенденції, досі існують проблеми, які є недостатньо вивченими або лишаються майже непоміченими. Саме до таких проблем і відносять питання розвитку екологічного туризму, який на сьогодні отримав значну прихильність за кордоном та розвивається там вже не один десяток років. На жаль, вітчизняна наука про розвиток рекреаційних територій лише починає шлях свого становлення та вважається відносно молодого, як і сам предмет наукових досліджень – екологічний туризм.

На початку XXI-го століття екологічний туризм впевнено посів своє місце в процесах інтеграції, що зумовило переформатування функціонування різних галузей економіки з врахуванням процесів становлення, розвитку та реалізації екологічних турів. Сьогодні екологічний туризм розглядається як новий перспективний вид рекреації, пріоритетний напрям у державній екологічній політиці, інструмент економічного розвитку та екологічної безпеки країн та регіонів [1].

Як і будь-яка інша господарська діяльність, еколого-туристична пов'язана з необхідністю використання природних ресурсів. Проте, на відміну від інших галузей еколого-туристична діяльність не передбачає вилучення цих природних ресурсів та їх переробки. Підприємства туристичної галузі, які діють в рамках екологічного туризму, навпаки, зацікавлені в збереженні навколишнього природного середовища в його первинній формі та структурі. Стратегічні напрями розвитку екологічного туризму розробляються з огляду на мінімізацію споживання природних ресурсів, щоб забезпечити збереження їх для наступних поколінь.

Разом з економічним розвитком екологічного туризму збільшуються надходження до державного бюджету, що забезпечує збільшення обсягів соціальних видатків, підвищення рівня життя населення, платоспроможного попиту та екологічної свідомості. Одночасно з цим підвищення попиту на екологічний туризм дозволить збільшити інвестиційну привабливість туристичної галузі, що дозволить досягнути відмітки, коли весь екологічний туризм буде забезпечуватись доходами від екологічного туризму [2; 3]. Тобто, збільшення доходів буде зумовлене не збільшенням обсягів використання природних ресурсів, а більш ефективним використанням наявних. До стратегічних планів розвитку екологічного туризму входить підвищення всіх аспектів життєдіяльності суспільства, фізичне, духовне, гуманітарне та культурне оздоровлення населення, що забезпечить підвищення рівня свідомості населення та якості життя. А це, в свою чергу, дозволить забезпечити формування й ефективне функціонування екологічно стабільних територій.

Попри те, необхідно здійснити ще багато роботи для того, щоб екологічний туризм виконував всі покладені на нього функції, особливо, якщо мова йде про Україну, яка володіє значними обсягами природних територій, проте не має відповідної нормативно-правової бази, яка б забезпечила розвиток вітчизняного екологічного туризму. З огляду на ці та інші недоліки в вітчизняній туристичній сфері, які стримують розвиток екологічного туризму в Україні, дослідження в цьому напрямі дозволять повністю розкрити його еколого-економічний потенціал та дозволять використати його в розвитку вітчизняної економіки.

Окрім цього, екологічна необхідність та економічна доцільність розвитку туристичної галузі підтверджується результатами аналітичних досліджень сучасних соціально-екологічних та рекреаційних умов розвитку туризму в Україні. Дані дослідження демонструють наявність на території України усіх необхідних передумов для створення первинної туристичної інфраструктури та ефективного розвитку екологічного туризму.

Бібліографічний список

1. Кобанець Л.О. Динаміка сучасного світового розвитку рекреаційної діяльності / Л.О. Кобанець // Вісник ДІТБ. – Серія: «Економіка, організація і управління підприємствами». – 2006. – № 10. – С. 140–149.
2. Buckley, R. (2011). «Tourism and Environment». Annual Review of Environment and Resources. 36: 397–416.
3. Сонько С.П. Екологічний туризм в Україні: сучасний стан та перспективи розвитку: [кол. монографія] / С.П. Сонько. – Уманський державний педагогічний університет ім. П. Тичини. – Умань, 2012. – С. 279–281.

Чайка Тетяна Олександрівна

канд. екон. наук

Полтавська державна аграрна академія

м. Полтава

ЗНАЧЕННЯ ОРГАНІЗАЦІЙНО-ГОСПОДАРСЬКОЇ ІНФРАСТРУКТУРИ СІЛЬСЬКОГО ГОСПОДАРСТВА В ЕФЕКТИВНОМУ ФУНКЦІОНУВАННІ ЕКОЛОГІЧНО СТАБІЛЬНИХ ТЕРИТОРІЙ

Сучасний етап становлення, розвитку та функціонування екологічно стабільних територій ускладнений низкою проблем, вирішення яких неможливо шляхом простого внесення змін в окремі аспекти і деякі елементи існуючої моделі АПК з урахуванням ролі та місця сільського господарства в ньому. На нашу думку, потрібно корінна зміна самої моделі національного АПК в цілому і сільського господарства зокрема, особливо в частині інфраструктурного забезпечення.

У сучасному розумінні інфраструктура – це система обслуговуючих господарств, установ і виробництв, які сприяють раціональному витрачання ресурсів, що забезпечують оптимальний розвиток і територіальну організацію виробничих сил, а також високий рівень життя населення та збереження